

VESTRE LANDSRET

DOM

afsagt den 10. marts 2025

Sag BS-28702/2022-VLR
(4. afdeling)

A ,
B ,
C ,
D ,
E ,
F ,
G ,
H ,
I
og
J

(advokat Jacob Pedersen for alle)

mod

Miljø- og Fødevareklagenævnet
(advokat Louise Solvang Rasmussen)

Retten i Kolding har den 8. juli 2022 afsagt dom i 1. instans (sag BS-12763/2021-KOL).

Landsdommerne Annette Dellgren, Flemming Krog Bjerre og Lisbeth Kjærgaard har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, A , B , C
, D , E , F

F , G , H , I og J , har gentaget deres påstand for byretten om, at indstævnte, Miljø- og Fødevareklagenævnet, tilpligtes at anerkende, at nævnets afgørelse af 30. september 2020 med sagsnr. 20/07653 er ulovlig og ugyldig.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt oversigtskort med udklip af fredningskortet og udklip fra MiljøGIS, der viser afgrænsning af Natura 2000-område nr. 238 og registrering af odder to steder inden for området.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Appellanterne har yderligere anført bl.a., at fredningsforslaget er omfattet af kravet om obligatorisk miljøvurdering efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2, idet det ikke kan udelukkes, at fredningsforslaget vil påvirke habitatområde nr. 238, der er beliggende i fredningsområdet.

Forbedring af offentlighedens adgang og åbning for færdslen vil uden tvivl påvirke dyrearterne, herunder odderen, negativt.

Efter EU-Domstolens praksis er det myndighedernes bevisbyrde, at det på baggrund af objektive omstændigheder kan udelukkes, at åbning for færdsel påvirker området negativt, og Miljø- og Fødevareklagenævnet er ikke fremkommet med synspunkter, der giver grundlag for at antage, at det kan udelukkes, at fredningsforslagets forbedring af adgang til området vil forringe levemulighederne for f.eks. den beskyttede dyreart odderen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har heroverfor anført, at den overlappende del mellem fredningsområdet og Natura 2000-område nr. 238 kun udgør 43 ha ud af det fredede område på 847 ha.

Både fredningsnævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet har endvidere vurderet, at fredningen vil være neutral i forhold til Natura 2000-område nr. 238.

Appellanternes fortolkning af habitatdirektivets krav om konsekvensvurdering bestrides, og appellanternes synspunkter fremstår helt udokumenterede. Det kan således ikke lægges til grund, at yderligere (gående) færdsel uden tvivl vil påvirke dyrearterne negativt.

Natura 2000-område nr. 238 udgør i øvrigt 1.043 ha, og den fredede del er som anført alene 43 ha.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen angår prøvelse af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 30. september 2020, hvor nævnet ikke gav medhold i klagen over fredningsnævnets afgørelse om, at fredningsforslaget ikke er omfattet af krav om miljøvurdering.

Ifølge forslaget er fredningens formål bl.a. at sikre og udvikle en stor og sammenhængende natur i et dynamisk ådals-landskab, og at sikre og øge den biologiske mangfoldighed i området og forbedre levevilkårene for et rigt dyre- og planteliv.

Baggrunden for fredningsforslaget er, at området er under pres fra byudvikling, tekniske anlæg, landbruget og de mange dambrug i området samt diskussionerne om en kommende hærvejsmotorvej.

Miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 1, skal der gennemføres en miljøvurdering af planer og programmer, hvor disse udarbejdes inden for landbrug, skovbrug, fiskeri, energi, industri, transport, affaldshåndtering, vandforvaltning, telekommunikation, turisme, fysisk planlægning og arealanvendelse og fastlægger rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter omfattet af bilag 1 og 2.

Efter fredningens karakter og indholdet af udkastet til fredningsbestemmelserne sammenholdt med fredningens formål og baggrund finder landsretten, at forslaget ikke vedrører projekter inden for de sektorer, der er anført i bilag 1 og 2. Fredningsforslaget er derfor ikke omfattet af kravet om obligatorisk miljøvurdering i miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 1.

Miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2, skal der gennemføres en miljøvurdering af planer og programmer, hvor disse medfører krav om vurdering af virkningen på et internationalt naturbeskyttelsesområde under hensyntagen til områdets bevaringsmålsætninger.

Af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet (2001/42) (SMV-direktivets) art. 3, stk. 1, fremgår, at de i bestemmelsens stk. 2-4 omhandlede planer og programmer, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal miljøvurderes. I bestemmelsens stk. 2, litra b, er det bestemt, at planer og programmer for hvilke det på baggrund af den sandsynlige indvirkning på lokaliteter er besluttet, at der kræves en vurdering i medfør af art. 6 eller 7 i Rådets

direktiv af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (92/43) (habitatdirektivet), skal miljøvurderes.

Efter habitatdirektivets art. 6, stk. 3, skal der foretages en konsekvensvurdering af alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt.

Miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2, som implementerer SMV-direktivets art. 3, stk. 2, litra b, må herefter forstås således, at en obligatorisk miljøvurdering efter bestemmelsen fordrer, at planen eller programmet vil have en væsentlig indvirkning på f.eks. et Natura 2000-område.

Fredningsforslaget medfører efter sin karakter og sit konkrete indhold ikke ændringer i den del af fredningsområdet, som er sammenfaldende med Natura 2000-område nr. 238, og efter det oplyste om, hvor odderen er observeret, er der ikke tilvejebragt grundlag for at tilsidesætte Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering af, at fredningen vil være neutral i forhold til det overlappende område mellem fredningen og Natura 2000-område nr. 238 og i forhold til den tilgrænsende hoveddel af området.

Fredningsforslaget er derfor heller ikke omfattet af kravet om obligatorisk miljøvurdering efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Screeningsafgørelsen.

Danmark Naturfredningsforening har gennem en årrække været den eneste private organisation, som efter naturbeskyttelseslovens § 33, stk. 3, kan rejse en fredningssag.

Fredningsnævnets afgørelse er truffet af det samlede nævn. Inden nævnet traf afgørelsen, havde nævnet foretaget høring af Miljøstyrelsen og Vejle Kommune i medfør af miljøvurderingslovens § 32, stk. 1, nr. 1. Ingen af disse havde bemærkninger til fredningsforslaget. Det fremgår videre af afgørelsen, at nævnet på baggrund af en screening udarbejdet af Danmarks Naturfredningsforening har vurderet, at fredningsforslaget ikke vil kunne påvirke miljøet væsentligt, og at der derfor ikke er pligt til at udarbejde en miljøvurdering.

På denne baggrund, og da hverken miljøvurderingslovens § 8 eller SMV-direktivets art. 3 efter deres ordlyd er til hinder for, at myndigheden træffer screeningsafgørelsen på grundlag af oplysninger, der er tilvejebragt af private, herunder Danmarks Naturfredningsforening, lægger landsretten til grund, at afgørelsen er truffet af fredningsnævnet. Der er således ikke grundlag for at

tilsidesætte Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse som følge af inddragelsen af oplysninger fra Danmarks Naturfredningsforening.

Herefter, og da Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse efter bevisførelsen ikke i øvrigt kan anses for at være truffet på et mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag eller er behæftet med mangler, som kan medføre afgørelsens ugyldighed, stadfæster landsretten byrettens dom.

Efter sagens udfald skal A , B
 , C , D , E
 , F , G , H ,
 I og J i sagsomkostninger for landsretten in solidum betale 75.000 kr. til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, jf. herved miljøvurderingslovens § 54, stk. 2, jf. retsplejelovens § 312, stk. 1. Beløbet er til udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til sagens omfang og forløb, hovedforhandlingens varighed og sagens betydning.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A , B
 , C , D , E
 , F , G , H ,
 I og J inden 14 dage in solidum betale 75.000 kr. til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.